

TAUTININKŲ BALSAS

Informacinis biuletenis Nr. 4 (2020-04-08)

Tautos jėga vienybėje!

MES SUDOROSIME KARŪNOS VIRUSUS

Arba ką daryti, kai „Dangus griūva“

Sveiki gyvi visi,

Kovo 11-osios 30-metis nelauktai tapo žymeniu tarp skirtingų laikmečių, kuriuose veikia Lietuvos valstybė. Mus staiga užgriuvo kiniečių virusas ir galbūt dar didesnė nelaimė –tai visuotiniai kovos veiksmai prieš jį, regis jau viską paralyžiuojantis karantinas. Dar didesnius pavojus kartais kelia nesuvaldoma baimės epidemija, kai vienas kitą užkrečiame būtais nebūtais siaubais pagal lietuvių sakmę „Dangus griūva!“.

Pirmoji emocinė koronaviruso krizės banga jau praėjo ir galėsime ramiau įvertinti tiek viruso grėsmes, tiek kovos su juo priemonių, kurios kažkuo primena karo padėtį, adekvatumą.

Kokių klaidų krizės akivaizdoje bebūtų padariusi dabartinė Vyriausybė ar jai pavaldžios institucijos, reikia pripažinti, kad tai yra teisėtai veikiančių Lietuvos valstybės institucijų sprendimai, kuriuos privalu įgyvendinti.

Tačiau, tai nereiškia, kad turėtume prarasti gebėjimą juos blaiviai vertinti ir svarstyti, drauge pagalvojant ir kiekvienas apie save – ką galime patys padaryti, ir ką konkrečiai siūlytume patobulinti viešojoje politikoje.

Šiuo metu kai Lietuva ir pasaulis kovoja su Covid-19 viruso plitimu, verta prisiminti vieno iš LAF vadų majoro Vytauto Bulvičiaus žodžius, parašytus jo 1939 metais išleistoje knygoje „Karinis valstybės rengimas“, kuri turėtų tapti privalomais lietuvių skaitiniais.

„Tiems, kurie sunkmečių metu išdrįsta piktai kritikuoti vyriausybės veiksmus, reikia pirmiausia patarti pakritikuoti save. Ar atlieki savo pareigas valstybės gynimo atžvilgiu? <..> Ar esi supratęs dvasinio karo esmę ir ar elgiesi taip, kad šiame kare vyriausybei suteiktum kuo daugiau veikimo laisvės, kuo stipriausių ginklų politinei kovai? Jei viso to nedarai, esi tik tuščias demagogas, tik mėgėjas demonstruoti savo paviršutinišką išmintį, esi tik karinis tautos parazitas ir neturi jokios teisės kritikuoti tų, kurie tautos gynimo darbui vadovauja.“

„Bevergaudami svetimiems, mes išmokome mylėti savo tautą, o dabar turime išmokyti mylėti savo valstybę, branginti tos valstybės valdžią, nes dabar valstybė – tai organizuota mūsų tauta, tai mes patys“.

Laikydami tokios etikos, turėtume neužmiršti pripažinti klaidas ir pasimokyti iš jų, o taip pat ir iš kitų šalių patirties, žinoma, nepuolant jų aklai mėgdžioti. Vertėtų gilintis į savo veiksmų tikslumą ir jų pasekmes. Pažinę ir gerai pasvėrę realius pavojus, kuriuos sukelia virusas, nebeturėtume šaudyti į žvirblį iš patrankos. Antai, jau regis artėjame prie ribos, kai karantinas gali turėti negrįžtamų pasekmių ekonomikai. Kita vertus, švelninant karantiną, būtina veikti nesiblaškant, griežtai laikantis svarbiausių gairių stabdant virusą: sienų kontrolės, sveikatos tikrinimo, užsikrėtusiųjų atsiribojimo, planingo rūpescio pagyvenusių piliečių saugumu.

Linkime visiems likti sveikais ir darbingais. Lietuva atsitiesdavo ir ne tokiais savo istorijos momentais, nes remdavosi ne tuštybėmis ar tuščiagarbiais, o kritinį mąstymą turinčiais ir bendram labai besiaukojančiais žmonėmis.

Lietuvių tautininkų ir respublikonų sąjungos pirmininkas

Sakalas Gorodeckis

Sakalas Gorodeckis | Alkas.lt, J. Vaiškūno nuotr.

VALSTYBĖ

G. Songaila. Už tautinę valstybę

Kalba pasakyta Kovo 11-os patriotinės eitynėse Vilniuje, 2020 kovo 11 d.

Susirinkome į šį žygį ir į šią rūsčios istorijos aikštę liepsningojo Lietuvos Vyčio įkvėpti. Vėl iškėlėme bendrojo reikalo, pasišventimo ir tiesos vėliavas, kurios pergalingai švytėjo prieš trisdešimt metų.

Ir tada mus subūrė, ir dabar mus kviečia susirinkti amžinasis lietuvių tautos aukuras – protėvių kovose apdainuota, į jokių pasaulio turtus neiškeičiama šalis ir valstybė.

Ir tada, ir dabar mes buvome ir esame pasiryžę kurti bei ginti tikrą, gyvą valstybę. Niekam nepasiseks mūsų apgauti, vietoj jos mėginant įbrukti kažinkokią jos iškamšą.

Gintaras Songaila

Lietuvių tauta įsteigė ir atkūrė savo valstybę. Pirmiausia lietuviai yra atsakingi už savo šalį, už savo Tėvynę. Todėl ir sakome, nuolat kartojame: Lietuva – nepriklauso nei Maskvai, nei Briuseliui, nei jokiems kitiems viršininkams. Ji – ne rytams, ir ne vakarams, ne globalistams, ne visokiems atkakliams.

Čia yra mūsų, lietuviško pasaulio širdis. Kaip pranešė Vincas Kudirka: „Lietuva – lietuviams!“ Ši tiesa nėra skirta tam, kad ką nors neteisingai ižeistų arba kaip nors neteisėtai nuskriaustų.

Prieš trisdešimt metų ir vėliau, kai trys ketvirtadaliai tautos priėmė nepriklausomos Lietuvos Respublikos Konstituciją, paskelbtoji tautinė valstybė buvo visuotinė piliečių tiesa, savaime suprantamas dalykas. Tačiau pastaruosius keliolika metų mums visiems į akis pučia miglas, siekiant nustumti į savos valstybės išsižadėjimą bei tautos susinaikinimą.

O prieš šešerius metus Konstitucinis teismas, siekdamas užkirsti kelią referendumui dėl lito išsaugojimo, priėmė Tautos suverenumą paminantį nutarimą – atseit, viskas kas išplaukia iš Europos Sąjungos sutarčių yra aukščiau net už mūsų valstybės pamatus. <...>

Tik vienas Konstitucinio teismo teisėjas savo atskiroje nuomonėje pareiškė, kad tarptautinių sutarčių įsipareigojimai gali būti aukštesni už Lietuvos įstatymus, bet jie negali būti aukščiau Konstitucijos.

Nuo šiol mums visiems, kurie pasiryžę ginti savo valstybę – tikrąją valstybę, kurioje suverenios galios priklauso Tautai, o ne keliems teisėjams, iškyla esminis uždavinys atšaukti šį neteisėtą Konstitucinio teismo nutarimą, įstatymu apriboti šio teismo įgaliojimus. <...>

Kaip ir prieš 30 metų į ateitį mus veda, ir privalo vesti, pirmiausia tiesa. Tik gindami tiesą kuriame pasitikėjimą ir vienybę. Tik jos vedami mes sugrąžinsime lietuvius į Lietuvą, susigrąžinsime ir pačią valstybę.

Greta iškreiptos demokratijos ir didėjančios socialinės atskirties, turbūt didžiausias mūsų rūpestis – tautoje beveik visuotinai jaučiama teisingumo stoka. O juk bešališkas teisingumo vykdymas – tai tikrosios valstybės požymis. Teisingumas neįmanomas, jei tiesą pakeičia įvairios biurokratinės ar grupinių interesų tiesos. Dar blogiau, jei valdžios institucijos mėgina užkasti ir pačią tiesą.

Neretai politikai ir pareigūnai galvoja, kad paslėpdami tiesą nuo tautos jie apgina valstybę, jos institucijų reputaciją. Antai jie galvoja, kad nutylėdami ar gesindami tiesą apie VSD naudojimą vidaus politinėms kovoms, jie esą sustiprins pasitikėjimą šia valstybės tarnyba. O juk tai netiesa ir gėda. Tai juk akivaizdu kiekvienam, kuris perskaitė paviešintą liudijimą.

Antai jie galvoja, kad palaidos ir Garliavos istorija, kai visi pamirš, jog teisėsaugos institucijos tiesiog nevykdė įtarimų dėl vaiko seksualinio išnaudojimo tyrimo. Emilis Zolia yra pasakęs apie tiesą, kad jei kas mėgina ją užkasti, tai ji vėliau vis tiek prisikelia ir viską pakeliui nušluoja. Tokiu atveju jau vėlu bus kalbėti apie kokių nors institucijų reputaciją.

Antai jie galvoja, kad remdamiesi sovietizuotos Lietuvos teise, išsuko represinių struktūrų veikėjus nuo atsakomybės dėl genocido nusikaltimų. Atseit, jei jie nebūtų šaudę ir kankinę Lietuvos partizanų ir politinių kalinių, tai juos, vargšelius, juk būtų nubaudę.

Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad ir šiandien visi tebestovime ant labai rimto apsisprendimo slenksčio, kuriuo istoriniu keliu galiausiai nueisime: arba tikros valstybės kūrimo ir stiprinimo erdve, arba apgavysčių ir nevilties šunkeliu. Kokie bebūtų mūsų skirtumai, ši pagrindinė skirtis verčia mus susitarti.

Už tautinę valstybę, kuri remiasi Tautos valia, jos švietimu ir kultūra, šeimos puoselėjimu; tokia, kuri tvirtai stovi ant gyvybingos demokratijos ir veiksmingo teisingumo pamatų!

„Užtrauksim naują giesmę broliai...“

Kovo 11-os patriotinių eitynių dalyviams parengta LTRS vicepirmininko Tomo Aleknavičiaus kalba

Sveiki visi,

susirinkę švęsti Lietuvos Laisvės 30-mečio, nepabūgę nei prieš 30 metų, nei šiandien visais kanalais transliuojamos baimės susirinkti.

Kalbėti šioje scenoje man didelė garbė. Juk nesu nei Signataras, nei Atkurtos Lietuvos Kariuomenės savanoris. Mano karta nestovėjo nei prie parlamento nei prie bokšto Sausio 13-osios naktį. Mano karta – Laukinės Laisvės vaikai.

Mes užaugom klausydamiesi legendų apie Vakarus ir pilnais delnais semdami kiekvieną pas mus atklystančią naują. Augom mes ir augo valstybė. Atėjo laikas subręsti.

Augdami svajojom kokie būsimė užaugę: stiprūs, kaip Jungtinės Valstijos, išmintingi kaip Šveicarai, turtingi kaip Skandinavai. Štai tada bus Gerovė. Ir burnojom prieš savo valstybę, o iš tikrųjų prieš pačius save, kodėl dar tokie nesam. Ir vis nesupratom, kodėl gi širdy atsivėrusią tuštumą užpildo tik plazdanti trispalvė Gedimino bokšte.

Ogi todėl, kad ne dėl Gerovės Valstybės kovojo mūsų tėvai ir seneliai. O dėl vieningos, laisvos Lietuvos.

Todėl mūsų kartos laukia didelis darbas – subręsti. Užteks vėjavaikiškai svajoti, metas imtis darbų. Bendruomenės buriasi – junkitės prie jų, savivalda stiprėja – dalyvaukit joje ir jau sklinda garsas – šauksmas vienybės – klausykitės, laukite jo.

Šioje žemėje, kur tūkstantmečius siekia lietuviškos šaknys,
kur atrodo net paukščiai suokia lietuviškai – mūsų kartai atėjo laikas
DIRBTI vardan Lietuvos.

Tomas Aleknavičius (centre, nuotr. iš asmeninio archyvo)

Žinantiems tai, antrą kartą kartoti nereikia. Nežinantys įsidėmėkit, prezidento Antano Smetonos žodžius: „Dirbkime, tai ir seksis!“

TEISINGUMAS

Tai sakote, Stasy, Lietuva – teisinė valstybė ? (Valdas Vižinis. Pokalbiai su teisėsauga – II d.)

Pabandykime pasiaiškinti, pone Stasy Šedbare, ir pradėkime nuo jūsų kultinės frazės televizijoje – atiduodama mergaitę Lietuva įrodė esanti teisinė valstybė.

Ką gi. Pripažįstu – mirgėdamas televizijoje teisine valstybę statėte negailėdamas jėgų. Būdamas Seimo teisėtvarkos komiteto pirmininku, visų įmanomų teisininkų draugijų ir ratelių pirmininku ar nariu, tikriausiai turite daug apdovanojimų ir jus giriančių diplomų ant sienos. Jūs statėte, kūrėte, galvą laužėte. Pagaliau štai – teisinė valstybė.

Tačiau kaip čia yra, pone Stasy? Jūs gyvenate teisinėje valstybėje, o aš ne.

Valdas Vižinis 2020 m. Kovo 11-osis patriotinėse eitynėse.
Nuotr. autorius – nežinomas.

Kaip čia jums taip talentingai gavosi – jūs teisinę valstybę statėte man, bet sukūrėte sau.

Neskubėkit su „durnas“, palaukit...

Pradėkime nuo klausimo. Kas įvyko jūsų teisinėje valstybėje, jog Lietuvos disidentai, vietoj užtarnauto poilsio ir pagerbimų, priversti dundėti į visus jūsų teisinėje valstybėje teisiamos Neringos Venckienės teismo posėdžius, pasirašinėti raštus JAV, kreiptis į prezidentą. A. Terleckas tą daro jau būdamas slaugos namuose. N. Sadūnaitė net iš Seimo tribūnos viešai klausia – kur mergaitė.

Kodėl? Šie žmonės nieko neišmano apie teisinę valstybę, ar juos, atlaikiusius sovietų lagerius ir ne iš L. Lavastės ar A. Kuznecovaitės straipsnių žinančius, kas yra valdžios persekiojimas, gudriai už nosies vedžioja N. Venckienė?

Ir kaip paaiškinti tą faktą, kad žmonės teismo salėje jau ploja ne pamatę teismą, o, atvirkščiai, – teisiamąją ?

Tylit? Nenorite apie disidentus? Gerai... Pakalbėkime apie teisėjus.

Mūsų generalinis prokuroras Lietuvai pateikė ieškinį dėl Ukmergės teisme papulto gyvsidabrio. Taip? Taip. Ukmergiškis užstojo ukmergiškius. Nieko tokio?

O jums neatrodo, kad jūsų teisinės valstybės generalinis prokuroras dėl savo *chebrytės* (savo *chebrytės*, savo, nesukite nosies ir neapsimeskite) bylinėsis su Lietuva.

Ne. Ne dėl to, kad jiems buvo sutrikdyta sveikata, sužaloti veidai, sulaužyti likimai.

Dėl – atkreipiu jūsų dėmesį – teisėjų dvasinių išgyvenimų.

Teisinio elito atstovas (išokęs į prokuratūros generolus iš Ukmergės) savo profesijos draugeliams bandys pramušti dešimtis tūkstančių eurų. Jums neatrodo nors kiek keistai? Net neprašau jūsų pasipiktinimo.

Tik jūsų teisinėje valstybėje, pone Stasy, tai įmanoma – sudaužytai ir prievartautai dešimtokei, kuri visą savo gyvenimą bus veikiama to, ką patyrė dėl jaunuolio-gyvulio, keli tūkstančiai dvasiniams išgyvenimams, kai *chebrytei* – dešimtys.

O jūsų teisinės valstybės policininkui sambistui, laužiusiam rankas Neringai Venckienei ir dėl to patyrusiam du dvasinius išgyvenimus, nes tiek buvo smūgių nuo skausmo neapsikentusios moters, prašyti yra normalu?

O gal pakalbėkime apie Neringos Venckienės dvasinius išgyvenimus? Nebėkite niekur, palaukit... Kur jūs, neikit...

.... apie Neringos Venckienės, jos tėvų dvasinius išgyvenimus, kurie tęsiasi jau dešimtmetį? Ką daryti su jais? Ar galime viltis, kad generalinis prokuroras E. Pašilis taip stoisškai ims ir Neringos Venckienės dvasinių išgyvenimų?

Apie Neringą atsisakote kalbėti?... Gerai, laikinai suku į šoną...

Šiomis dienomis mirgėjo antraštės – A. Valantinas po sprendimo jurbarkietę prievartavusiam vaikinui ragina pasitikėti teismais.

Priminkit, čia tas pats Valantinas, kuris savo laiku iš visų jėgų stengėsi, kad visuomenė pasitikėtų prokuratūra ir buvo atstatydyntas, kai dešimt jo vadovaujamų prokurorų buvo Seimo pripažinti kaltais sužlugdžius Garliavos pedofilijos bylos tyrimą.

Išmestas, na gerai, priverstas išeiti... Bet jūsų teisinėje valstybėje stebuklingai padaręs normalia karjerą ir tapęs net teisėjų tarybos pirmininku dabar jau ragina pasitikėti teismais.

Gal paaiškinsit, kas iš viso čia vyksta, pone Stasy, kokie čia valstybės teisiniai mechanizmai taip suveikė?

Susimauti taip, kad prieš dešimtmetį Lietuvoje kyla tiesioginė grėsmė teisminei valdžiai, žmonės atsisako vykdyti teismų sprendimus, metama armija policininkų, net dešimtmečiui praėjus viskas gyva ir štai tas pats viską sumovęs vaikiną dabar jau iškylo teismų tarybos pirmininku.

Ar ne tokių, kaip jūs, teisinės valstybės kūrėjų, pone Stasy, valia?

Nematote, kad paslaugus šviesiaplaukis, tada sužlugdęs pedofilijos bylos tyrimą ir išvedęs visuomenę į gatves, planuoja naują pasipiktinusios visuomenės eisną link prezidentūros?

Oi tik nereikia, aš jūsų nepažįstu, jūs skubate...

Jūsų teisinės valstybės pareigūnai prifabrikavo daugiau nei 40 bylų Neringai Venckienei, o dar geras dvi dešimtis susiejo. Tai absoliutus jūsų teisinės valstybės persekiojimo rekordas Gineso knygai – 60 bylų Neringai Venckienei.

Sakote nefabrikavo, o teisėtai... Netęskite...

Atsakykite rišliai – kodėl to nepavyko įrodyti JAV?

Taip, kai pasiunti 240 policininkų įrodinėti lietuviams, jog esam teisinė valstybė, tai ir įrodai. Šaukimais į teismą, baudomis, teistumais...

Įrodykite tai JAV.

Bandykite. Drąsiai siųskite 240 policininkų į JAV Valstybės departamentą ir jų pareigūnus užmėtykit baudomis.

Paleisti rankovę, rašysite pareiškimą policijai??? Pakentėkite, dar keli klausimai....

Gal paaiškinsit, kaip jūsų teisinėje valstybėje vienas STT paslėptas mikrofonas užtraukia baudiamąsias bylas net dešimčiai teisėjų?

Koks keistas santykis – 1 prie 10. Tiesiog magija. Dar tie dešimt prokurorų, sužlugdžiusių Garliavos bylos tyrimą. O jei trys mikrofoni, penki, tai jau teismai stoja, nebėra kam dirbti.

Sutikite ir nesimuistykite...

Milžiniškos vagystės iš konfiskuotų cigarečių sandėlių, dar vakar policininkas ir pasienietis krovėsi į automobilį išmestas iš traukinio cigaretes.

Nemanote – jūsų pastatytos teisinės valstybės pagrindinė teismų vertybė – ne teisingumo siekis, o asmeninė gerovė?

Nebėkit, kur jūs bėgat... Kiti atvažiuos troleibusai... Neskubėkit.

A. V. Patackas: N. Venckienė – auka paskelbta nusikaltėle

Prieš 5 metus netekome Algirdo Vaclovo Patacko.

Primename žiniasklaidoje išplatintą jo repliką – pareiškimą, po Seime įvykusio balsavimo dėl N. Venckienės mandato panaikinimo (2014-06-19), kurio Seimo posėdžių salėje pagarsinti neleido posėdžiui pirmininkavęs Algirdas Sysas.

„Prisipažinsiu, niekada nebuvo geros nuomonės apie mūsų teisėsaugą ir ypač prokuratūrą. Nepavyko atkurti to autoriteto, kurį turėjo prieskario teisininkai, tarp jų buvo ir mano tėvas.

Algirdas Patackas (nuotr. Fotodiena.lt/Dmitrijaus Radlinsko)

Tačiau finalinis prokuratūros žingsnis, kai Neringa Venckienė buvo apkaltinta „intelektualine“ pedofilija, viršija viską.

Auka paskelbta nusikaltėle. Teisėja, paaukojusi karjerą gelbstint žuvusio brolio dukrą, yra įvardinta tuo šlykščiu terminu, kurio net nesinori ištarti.

Vertinu šį prokuratūros akibrokštą niekšišku ir skandalingu, neturinčiu precedento naujosios Lietuvos istorijoje.

Tačiau dar labiau nuvilia tai, kad Seimas irgi pasirašė po juo šios dienos balsavimu.

Gėda ir skaudu.“

EUROPA

Italijos sesuo

Kaip Džiordžija Meloni sugebėjo išvesti savo partiją iš kraštutinių dešiniųjų užribio į vieną iš pirmaujančių Italijos politinių jėgų

Hannah Roberts, politico.eu

Džiordžija Meloni (*Giorgia Meloni*) 2016 m. kandidatuodama į Romos mero pareigas, susidūrė su iššūkiu, kurį patiria daugelis italų moterų: jos buvęs politinis globėjas ir buvęs ministras pirmininkas Silvijus Berlusconi (*Silvio Berlusconi*) ragino ją pasitraukti, nes ji buvo nėščia ir, jo manymu, tapusi motina nesugebėtų susitvarkyti su tokiu svarbiu vaidmeniu.

Ji neatsitraukė ir surinko 21 procentą balsų, beveik du kartus daugiau nei kandidatas, kurį rėmė jos buvęs politinis mentorius.

Prabėgo ketveri metai ir Meloni tapo pirmąja italų moterimi, vadovaujančia vienai iš didžiausių politinių partijų.

Italijos broliai (*Fratelli d'Italia*) – kadaise laikyta kraštutine dešine, profašistiniu pakraščiu – yra ketvirta populiariausia šalies partija. Paskutinių apklausų duomenimis jos populiarumas siekė 13 % ir jie beveik prisivijo valdančiajai koalicijai priklausanti „5 žvaigždučių“ judėjimą (14 %), kuris dar visai neseniai buvo absoliutus apklausų lyderis.

Džordžija Meloni | Alessandra Benedetti – Corbis/Corbis per Getty Images

Meloni taip pat yra antra pagal populiarumą tarp Italijos politikų. Jos populiarumo reitingas siekia 46 procentus ir nusileidžia tik ministro pirmininko Džiuzepės Kontės (*Giuseppe Conte*) reitingui bei netgi lenkia dabar pagal apklausas pirmaujančios Lygos (*Lega*) lyderį Matėją Salvini (*Matteo Salvini*).

Jei Italijoje artimiausiu metu vyktų parlamento rinkimai, parama Italijos broliams būtų pakankama, kad Meloni patektų į vyriausybę – greičiausiai koalicijoje su M. Salvini Lyga, kurios populiarumas pagal apklausas siekia 31 %. Paskutinės apklausos duomenimis, Meloni netgi galėtų konkuruoti su Salvini dėl centro dešiniųjų lyderystės. Nors Salvini šioje pozicijoje ir aplenkė Meloni (50 % ir 42 % atitinkamai), tačiau, net trečdalis Lygos rėmėjų apklausoje palaikė Meloni.

Paradoksalu, bet būtent Berlusconi pirmasis atkreipė visuomenės dėmesį į Meloni, kai paskyrė ją savo vyriausybės jaunimo ministre 2008 m. Jai tuo metu buvo 29 metai, ir ji tapo jauniausiu žmogumi, kuris kada nors buvo vyriausybės nariu.

Meloni buvo dešiniųjų Nacionalinio aljanso jaunimo judėjimo vadovė, o po politinio susijungimo atliko tą patį vaidmenį Berlusconi partijoje „Laisvės žmonės“ (*Il Popolo della Libertà*). 1998 m. ji įkūrė „Atreju“, kasmetinį vasaros festivalį, skirtą dešiniams paaugliams ar „jauniems patriotams“. Jai vadovaujant, šis kasmetinis festivalis vis dar klesti: praėjusiais metais jame dalyvavo buvęs JAV prezidento Donaldo Trampo patarėjas Styvas Beinounas (*Steve Bannon*) ir Vengrijos ministras pirmininkas Viktoras Orbanas.

2012 m., po Italijos dešiniųjų skilimo, Meloni ir kiti Nacionalinio aljanso nariai įkūrė Italijos brolių partiją, kurios pavadinimas – pirmoji Italijos himno eilutė.

Apžvalgininkų vertinimu Meloni pastarojo meto sėkmę lėmė du veiksniai: skleidžiamų žinių pastovumas ir gera komunikacija.

„Mes visada sakome tuos pačius dalykus ir visada laikomės pažadų, – sako Meloni. – Mes esame kaip gerai pasodintas medis, turintis galias šaknis, tuo tarpu, kai kitos partijos nuolat keičia savo nuostatas, priklausomai nuo to „iš kur vėjas pučia“.

Netikėtas proveržis įvyko praėjusį rudenį, kai kairiosios pakraipos šokių muzikos didžėjai nusprendė remiksuoti ugingą Meloni kalbą, nukreiptą prieš LGBTQ judėjimą, kurioje ji išrėžė: „Aš esu Džiordžija. Aš esu moteris. Aš esu mama. Aš esu krikščionė.“ Jų sukurtas klipas tapo virusiniu...

„Jie siekė ją išjuokti, bet vietoj to paskleidė jos žinią“, – sakė Federikas Molikonė (*Federico Mollicone*), buvęs Meloni patarėjas ir dabartinis parlamento narys. „Vaikai šoko pagal šią muziką diskotekose. Būtume turėję sumokėti milijoną eurų, jei būtume norėję paskleisti tą pačią žinią.“

Vadovaujant Meloni, Italijos broliai, laikydamiesi griežtos pozicijos prieš migraciją ir LGBTQ judėjimo keliamus reikalavimus bei Donaldo Trampo ekonominių nuostatų: pasisakydami už investicijas į infrastruktūrą ir mažus mokesčius, išitvirtino Italijos politinio spektro dešiniajame sparne.

Ji taip pat įrodė savo sugebėjimus, integruodama kraštutinės dešinės partiją į lyderiaujančių politinių srovių tarpą. Ji sako, kad „yra taikoje su fašizmu“, tuo patvirtindama savo partijos tęstinumą, tačiau atsiriboja nuo Benito Musolinio (*Benito Mussolini*) 1938 – 1943 metais priimtų rasistinių įstatymų.

Tuo pačiu, įtraukdama į savo partijos gretas diktatoriaus vaikaičius, ji bando pritraukti rinkėjus, kurie dar jaučia nostalgiją prieškarinei Italijos santvarkai.

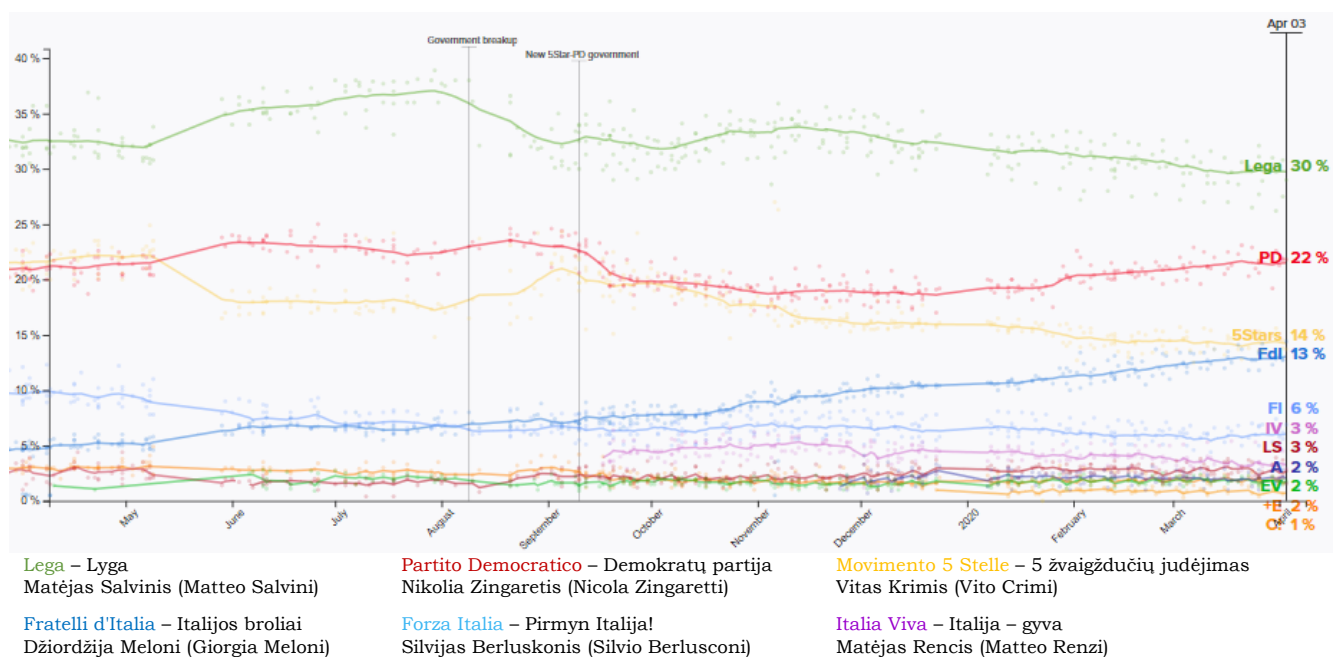
Kas bus toliau? Meloni strategija buvo pozicijuoti savo partiją kaip tikrąją dešinę, tuo pat metu siunčiant švelnesnę žinią tiems, kuriems gali būti nepriimtinos jos partijos buvusios sąsajos su fašistine ideologija.

Italijos rinkėjų nepastovumas yra gerai žinomas. Dabar gi, nusivylę dėl ilgo šalies sąstingio, jie vis labiau linksta pasirinkti radikalias alternatyvas centristams, kurie dešimtmečiais dominavo politikoje.

Jei vyriausybė artimiausiu metu žlugs ir įvyks nauji rinkimai, jos didėjantis populiarumas greičiausiai taps realia politine jėga – kaip koalicijos partnere, turbūt, pačioje dešiniausioje nuo Musolinio laikų Italijos vyriausybėje.

Mažai tikėtina, kad Meloni artimiausiu metu taps pirmąja Italijos ministre pirmininke. Tačiau ji jau įrodė gebėjimą žaisti ilgą žaidimą ir kantriai laukti sau palankios progos.

Balsavimo Italijos parlamento rinkimuose ketinimai (apklausų rezultatai)

Šaltinis – Politico.eu

Viktoras Orbanas: Su visa pagarba, neturiu tam laiko

Redakcijos komentaras

Vengrijos parlamentas praėjusį pirmadienį (2020-03-30) patvirtino įstatymo projektą, suteikiantį premjerui Viktorui Orbanui plačių įgaliojimų, kurie, kaip tvirtina jis pats, būtini grumiantis su naujojo koronaviruso pandemija. Šis teisės aktas parlamento žemuosiuose rūmuose buvo priimtas 137 balsais prieš 53.

Kovo 11 dieną parlamentas priėmė sprendimą įvesti nepaprastąją padėtį, o naujuoju įstatymu vykdomoji valdžia galės neribotam laikui pratęsti nepaprastąją padėtį ir su ja susijusius įgaliojimus valdyti dekretais, panaikinant buvusį reikalavimą parlamentarams patvirtinti bet kokią pratęsimą.

Viktoras Orbanas atvyksta į kovo 30 d. parlamento posėdį.
Zoltan Mathe/MTI per AP Photos

Įstatyme taip pat numatomas net laisvės atėmimas iki penkerių metų asmenims, skleidžiantiems „melagingas naujienas“ apie virusą ar apie kovos su juo priemones.

Taigi, nepriklausomos valstybės tautos išrinktieji, vadovaudamiesi savo Konstitucija ir įstatymais, priima jų supratimu reikalingas, piliečių sveikatą turinčias apsaugoti, priemones. Tarp kitko, sveikatos apsauga yra visiškoje Europos Sąjungos šalių kompetencijoje.

Pasirodo, kad ne...

Iškart pasirodė 13 ES šalių pareiškimas, kuriuo „stipriai susirūpinta dėl teisinės valstybės principo, demokratijos ir pagrindinių teisių pažeidimų rizikos, kylančios taikant kai kurias kovos su pandemija priemones.“ Šių valstybių pareiškime sakoma, jog jos „remia Europos Komisijos iniciatyvą stebėti kovai su koronavirusu skirtas priemones ir jų taikymą“ ir ragina Bendrųjų reikalų tarybos susirinkimo metu „nagrinėti ir šį klausimą“

Sureagavo ir Europos Komisijos vadovė Ursula fon der Lejen (*Ursula von der Leyen*), pareiškusi, jog yra „susirūpinusi, kad tam tikros priemonės peržengia ribas; itin nerimauju dėl padėties Vengrijoje“.

Vengrijos užsienio reikalų ministras pastebėjo, jog nepagrįstas demokratijos vertybių ir žmogaus teisių klausimų kėlimas neturėtų tapti pretekstu nesutarimams, ypač šiuo metu, kai Europos Sąjungai reikalingas vieningumas ir solidarumas.

Savo ruožtu, Vengrijos premjeras V. Orbanas, kalbėdamas nacionaliniame radijuje, stebėjosi „Kuo Briuselis užsiima? Mumis... Jie turėtų dirbti, kad išgelbėtų žmonių gyvybes, tai dabar svarbiausia. Nesuprantu žmonių, sėdinčių Briuselio burbulė.“

Ramiai nusėdėti negali ir mūsų „euro komjaunuoliai“: TS-LKD pirmininkas Gabrielius Landsbergis, kartu su dar 12 šalių konservatorių lyderiais pasirašė kreipimąsi į Europos liaudies partijos (toliau – ELP) pirmininką Donaldą Tuską, siūlydamas dėl Vengrijos parlamento priimtų sprendimų ... šalinti (vėl ?) „Fidesz“ partiją iš ELP gretų. „Labai susirūpinęs“ dėl Vengrijos Gabrielius Landsbergis, dar neseniai pats siūlė įvesti nepaprastąją padėtį Lietuvoje...

Šis demaršas juo labiau keistas, nes pareiškėjai neturi ELP grupėje daugumos.

„Su visa pagarba, neturiu tam laiko, – sureagavo Viktoras Orbanas savo laiške ELP generaliniam sekretoriui. – Sunkiai įsivaizduoju, kad kas nors iš mūsų turi laiko fantazijoms apie kitų šalių ketinimus. Man atrodo, kad šiomis dienomis tai yra pernelyg didelė prabanga“.

Tuo tarpu Vengrijos vyriausybė paskelbė steigianti specialų 2 milijardų dolerių fondą kovai su koronaviruso pandemija. Ženkli fondo įplaukų dalis bus bankų ir tarptautinių prekybos tinklų įmokos: Vengrijos bankai šiais metais į fondą turės įnešti 163 milijonus dolerių, o tarptautiniai prekybos tinklai – dar 98 milijonus dolerių. Savivaldybės turės pervesti fondui 93 milijonų dolerių iš surenkamo automobilių mokesčio, o visos politinės partijos į fondą skirs po pusę savo biudžetinių dotacijų, kas sudaro 3,28 milijono eurų.

Gal šiuo gražiu pavyzdžiu galėtų pasekti ir iš valstybės biudžeto išlaikomos Lietuvos partijos?

Numerį parengė Dalia ir Arūnas Eigirdai

Pastabas bei pasiūlymus prašome rašyti el. p. adresais: dalia.eigirdiene@gmail.com, arunas.eigirdas@gmail.com